

[Ministeren for skatter og afgifter]

nødvendige for at gennemføre den påtænkte ændring af organisationen af naturgasaktiviteterne i D.O.N.G., også skal være stempel-fritaget.

Jeg vil efter behandlingen i dag fremsætte ændringsforslag i overensstemmelse hermed direkte til skatte- og afgiftsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) *Forhandling om redegørelse nr. R 13:*

Ministeren for skatter og afgifters redegørelse af 8/5 84 for regeringens skattereform.

(Redegørelsen anmeldt 8/5 84. Redegørelsen givet 8/5 84. Meddelelse om forhandling 8/5 84).

Forhandling

Lykketoft (S):

Efter mange års slid og evindelige lapperier er vores indkomstskattesystem blevet til en jungle, hvor det er rovdirene, der trives bedst og slipper billigst. Skattetrykket bliver ved med at stige – ikke mindst når vi har borgerlige regeringer – og det er børnefamilierne og folk med jævn indtægt og små fradrag, som belastes stadig hårdere. Derimod er der for lette flugtveje for folk med høje indtægter og store formuer. De kan kombinere en ubegrænset rentefradragsret, gode afskrivningsregler, skattefri kursgevinster m.v. til at lave store dræn i de offentlige kasser. Det er også alt for let at skatteflygte til udlandet.

Alle mennesker ved, at skattesystemet er blevet et slaraffenland for spekulanter og for plattenslagere. Derfor mister almindelige mennesker tilliden til systemet. Der er mo-

ralsk opløsning over et meget vidt felt, når det gælder legal skatteundvigelse og regulært skattesnyd. Hvis vi skal genskabe en rimelig byrdefordeling og en ordentlig moral, skal der skæres meget dybt og med skarpe knive.

Siden 1975 har socialdemokratiske regeringer fire gange forsøgt at skabe flertal i folketinget til grundigt at rydde op i fradrag og fiduser, men hver gang har de borgerlige partier stædigt blokeret disse tilløb, og skatteministerens redegørelse om regeringens såkaldte skattereform er i så henseende ikke udtryk for nogen ny linje, tværtimod.

Efter et års arbejde leverer man en fristil, der kunne være skrevet på en eftermiddag af en gymnasieelev med en konservativ familiebaggrund. Fristilen taler uforpligtende om nogle af problemerne, men den lægger ikke op til løsninger af ét eneste af dem. Der er tilløb til noget opgør med privilegier og fiduser, og det er helt tydeligt, at de fire regeringspartier i hvert fald ikke indtil dette øjeblik indbyrdes har kunnet enes om andet end at videreføre den skæve fordelingspolitik, der har kendetegnet alle Schlüterregeringens initiativer.

Derfor indeholder redegørelsen ikke forslag om at hæve selskabsskatten op til niveauet for den laveste personskat for at imødegå skattetænkning, selv om der er formuleringer, der tyder på, at ministeren under forarbejdet har været inde på det spor. Derfor indeholder redegørelsen ikke noget opgør med leasingspekulationer eller med skattefri kursgevinster, og ikke engang en halvering af repræsentationsfradraget, sådan som socialdemokratiet har foreslået, kunne man, da det kom til stykket, i regeringspartiernes grupper enes om at foreslå.

Derimod skal erhvervslivet have en ekstra mulighed for at mindske skattebetalingen ved at få adgang til at få tilbagebetalt tidligere års skat, når der er lavet underskud f.eks. ved brug af afskrivningsreglerne.

Jeg synes, helhedsbilledet er sådan, at det i grunden ville have været enklere, hvis regeringen havde foreslået en enkelt paragraf i sin skattereform, nemlig at al indkomst, som ikke skyldes personlig arbejdsindsats, skal fritages for beskatning!

Men når det nu hænger sådan sammen, kan det egentlig ikke undre, at der ikke i regeringens udkast til skattereform bliver plads til at lette vilkårene for børnefamilier eller